

ביטוי חיצוני של ההדר הבית"רי — כמאמר ראש בית"ר: "מותר האדם מן הבהמה — זהו הטכס".

מיכאל אדירעם, תל-אביב

השאלה הגורלית בתקופת החפלה, בדבר המג שלא נימול ושנולד אתמול.

אזרח תמים נקלע לשיבוט הממשלה. / מייד גילה שאין לה ראש — היא רק (מ)משלה. / לכן זקוקה לשני סגנים / ערב רב של נגנים. / שר הפנים — עבר לחוץ / ושר חוץ — חר לא נחוץ! / ייגאל הורביץ מרביץ תורה: / יש להדק את בעלי האגורה! / מצידו כלל לא איכפת / אם יעברו מייד פת.

ולמידע כבר "לא בוער" — כך נמסר, / אז שאת שרות הנפט מסר. / ובאסם — המזירות טרם שקעה. / (נושא עדין — השם מורה) / וכבר שרון קורא, / בדרך לאילון-מורה, / "אריק חרבי, ללא ליאות, / בכל שטחי החקלאות!" / והממשלה חסרת אונים, / אין לה שלום עכשיו עם אמונים. / אכן, שינוי תמיר חל בליכוד, / העם בתוך מילכוד. / "מניין יבוא עזרי, ארצי האהובה?" / "ממני, ממני ממני" — באה התשובה. / אך השאלה הגורלית בתקופת החפלה, / (וכל "פורוש" רק יוסיף למפלה) / היא זו: המותר לנתח בשבת / גזייה של סג שלא נימול, / אם הוא נולד אתמול?

נחום לוי, מושב ערוגות

למבוגרים בלבד

הסגן פינטו פיספס את ההזדמנות. תמהני אם הסגן דניאל פינטו אכן יזכה במישפטי-החור, שאותו ביקש עבורו חבר הכנסת אמגון לין, כאשר טען ששניים מן השבויים שפינטו היה אמור לענות עד מוות ולהשליך לבאר, עדיין חיים. בין אם היו שם ארבעה שבויים, בין אם שניים — פינטו פיספס את ההזדמנות שלו. היה עליו להזמין צלמים. בקולנוע סטודיו בתל-אביב מוצג הסרט כרך למבוגרים בלבד — המבוסס על המציאות — שבו אפשר לראות פושע מענה איכרים מכסיקאיים עד-מוות, במט"ר לה לעשות סרט פורנוגרפי. הזוועה הנורא שהיא מבצע מוצגת לאחרי-מכן לפני סוטי-מין, במחיר 100 דולר ההצגה. לסיפורו של סגן פינטו היה יכול להיות סוף-טוב: הסגן הצעיר שותה שמפניה בחיק משפחתו הא-הבת, אחרי ששומר מן הכלא על-ידי הרמטכ"ל רפאל איתן בכבוד ובמצמו.

יוסף שריק, תל-אביב

מחדלי לנדאו

תלונתו של קורא, המציג עצמו כאזרח שאינו בעל רכב פרטי, ה' נוהג לנסוע בתחבורה ציבורית ארבע פעמים מדי יום ביומו.

המחדלים של הממשלה עדיפים כנראה על המעשים. הדוגמה האחרונה: מישרד-

(המשך מעמוד 6) דיוני מועצת המדריכים הארצית של תנועת בית"ר. כמי שישב בראש הוועדה שמגישה לפני המליאה את ההצעות "המרעישות" בדבר שינוי התלבשות וסמל בית"ר בארץ-ישראל, הרשו נא לי להעמיד דברים על דיוקם. עניין התלבשות הסמל נדון בר בית"ר מזה כמה שנים, ואין מדובר, איפוא, בהחלטה שנתקבלה בחשף. הדיעות בדבר שינוי שני פריטים אלה היו חלוקות.

מיכאל אדירעם, לזכר האירגון וגבוריו

הן בין המשתתפים הבוגרים הרבים שנטלו חלק בדיונים והן בין המדריכים, גילאי 17-18 (ולא גילאי 14-15 כפי שנכתב בעיתונכם).

אשר לתלבשות, הוסכם על הכל שאין היא מייצגת שום ערך רעיוני והחייכות נסב על התועלת המעשית תשבינוי התלי-בושת ועל דבקות במסורת לשמה. מכל מקום, החלטה עקרונית על החלפת תיל-בושת נפלה בשלושת הכינוסים העולמיים האחרונים של תנועת בית"ר, החל משנת 1969, ואין בכך כל חידוש. ביחס לסמל התנועה, הצורך לשנותו נבע עקב המפה המנדטורית המופיעה בו, מפה שאינה אומרת היום הרבה לבני הנוער ואינה מהווה בכל צורה שהיא את מפת ארץ-ישראל השלמה. בהצעת ההחלטה של הגשתי למליאה נאמר במפורש, כי בסמל החדש ישולבו מוטיבים גרפיים אשר משקפים את זיקתנו לארץ-ישראל כולה. בדברי ההסבר ציינתי, כי העובדה שארץ-ישראל משתרעת משתי גדות הירדן איננה ניתנת לעירעור, ואף הרשיתי לעצמי לצטט, מתוך זכרוני, את הסעיף המתאים שהופיע במצע המקורי של תנועת "העולם הזה — כוח חדש".

איש מן המתנגדים להצעה, ובתוכם ח"כ (חרות) דב שילנסקי, לא ראה בה "שינוי רעיוני", אלא נטען שמפת המנדט נל-קחה מסמל האצ"ל, כדי להנציח זכר האיר-גון וגבוריו, ומחיקתה מסמל בית"ר תהווה פגיעה בלוחמי האצ"ל וכו'. וכו'. עד כמה אין ממש בטענה זו תמיד העובדה שתנועת-החרות — מיסודו של האירגון הצבאי לאומי — זנחה זה מכבר את השימוש בר סמל האצ"ל. איני מניח שמפקד האצ"ל לשעבר וחבריו, העומדים בראש תנועת-החרות, היו נותנים לכך ידם לו ראו בזאת פגיעה בזכר הלוחמים.

9	8	7	6	5		4	3	2	1
	14		13	12		11			10
		19	18	17		16		15	
	23	22				21			20
27		26				25			24
			30				29	28	
				32			31		
37		36	35				34		33
		42		41		40	39		38
			47		46	45		44	43
				50			49	48	
					52		51		
60		59	58	57	56		55	54	53
			64	63		62		61	
		69	68	67		66			65
			73	72			71	70	
				75			74		
80		79	78				77		76
		87	86		85	84	83		82
			91		90		89		88
				96		95		94	93
97									92
				102		101	100		99
					105				104

- מאונץ:** (1) נורמאליזציה; (5) תמונות; (10) כסיא-כבוד; (11) בסיס; (13) בת-קול; (14) עלוב-נפש; (15) תבואה; (16) וילון; (18) הווייה; (20) עמית; (21) תלם; (22) כלי-קיבול לנוזלים; (24) מפרשני התנ"ך; (25) מומר; (26) קרן; (28) שחקנית אנגי-ליה (ש"מ); (30) יורדיים; (31) נס; (32) מילתיים נפוצה; (33) מעונות השנה; (35) זה הוא (הפור); (38) כישוף; (39) משקה קל; (41) מן המצעים; (42) לא הרבה; (43) מטבע יפאני; (45) בלעדי; (47) מינחה; (48) חיי-בית; (50) תישדורת; (51) מסטיק! (52) גוף; (54) משאומתן (ר"ת); (57) מדינה; (61) הסתער; (62) שלושים שנה; (64) מילתיים נפוצה; (65) טינופת; (66) מילתיים נפוצה; (67) אחוריים; (69) מלחין רומנטי; (70) קרש גדול ורחב; (72) עוף ביתי; (74) מלאך; (75) הושיע; (77) פנו מדרכם; (78) המציאו; (81) אסף; (83) נרו יאיר (ר"ת); (85) מסר-לם הצלילים; (86) אבי בית הבידיוני (ש"מ); (88) נסחה במים; (89) בית הנשים; (91) בילה את הלילה; (93) שופט; (95) אר-טיסט; (96) נביאים כתובים (ר"ת); (98) רשע; (100) אילן; (102) פרוסה; (103) וזיר; (104) מדינה באירופה; (105) מתארת.
- מאונץ:** (1) ארץ זרה; (2) כן, באנגלית; (3) מודע; (4) קידומת הולנדית; (6) מכינוי האלו-הות; (7) ערוץ נחל; (8) מצבת-זיכרון; (9) מין מס; (12) מושם בפי הסוס; (15) בהמת הבית; (16) כתובת; (17) פצע; (19) נפוץ; (20) אביו; (21) לרגלי דברמה; (23) מן השבטים; (24) נישוא; (26) מתכת מחושלת; (27) חן כתיף; (29) מבניו של נוה; (30) תאורה; (33) אתר; (34) לא דליל; (36) ציפור-שיר; (37) הבל; (40) חן! (41) ירביץ (הפור); (44) נזכר-לעיל (ר"ת); (46) אדמה המצוייה בנגב; (47) בלוטת-הנקה; (49) אולם; (50) מסימני הניקוד; (53) גרג; (54) מין לבוש עליון; (55) מונח בתורת החשמל; (56) מילת-זירון; (58) לא קשה; (59) כינוי לירושלים; (60) הגשם הראשון; (62) אמונה; (63) עליך לרשת! (66) שאין אחריה איש; (68) חשק לאכול; (71) מקביל לקנה; (73) יילוד; (76) בעל-גאוה; (77) שיח שעליו צורבניים; (79) פסע; (80) בוטתן; (82) שביב; (84) מפסח; (85) נהר ברוסיה; (87) מאור קטן (הפור); (90) מוחשי; (92) לא-מתורבת; (94) מלבוס לרגל; (96) דרום; (97) אל הר; (99) גם אותה כבש יהושע; (101) ארמדה; (102) מקולות הגברים במקלה; (103) מרנן.

הרצון לשינויים נבע מן הצורך הטבעי לחדש ולהתחדש. אנו גאים בתילבושת, בסמלים ובטכסים המייחדים לנו. בהיותם התחבורה. בראשותו של השר חיים לנדאו מתדרדרת התחבורה מדחי אל דחי. אך (המשך בעמוד 13)